

Jan Belcik

Sierpień

Ojcu

Wielki wóz
dwie kosy i sierp
rozwieżdżone
snopami galaktycznych sztalug
w iluminacji muzyki sfer
– strąconego na pobliskie wzgórze
beskidzkiego nieba

pod którym wibrujące
modulacje świerszczy
uświatniają Twoje urodziny
a galop wieczoru
połyka dym
na zawsze zgaszonych historii

w galaktyce sierpnia
wszystko jest chwilą
i chwila jest wszystkim
w rozedrganych oczkach
igraszek kropli rosy
na opróżnionym już podwórku
z przydomowym zagonem
samotnych słoneczników
w ledwie przywróconej
na ten moment
męskiej czułości

Łupina

Pusta wydrążona łupina
czeka na rozkład

jeszcze dłużej niż ja

Mile i katastrofy

Spacerom na plaży w Świnoujściu

Z tych muszelek
ziarenek piasku
jantarów
ułożyć Twoje imię
wszystkim mewom
falom
cieniom i zdeptanym śladom
i tym krótkim
styczniowym dniami
nie rozbitym
o gwałtowny sztorm
czy o pożegnanie
z najdłuższym nawet
turnusem
– a tylko zatajonym w światłach
morskich latarni
i w dźwięku portowych syren

Kaleczyć milczeniem

ale i wspomnieniem
mile morskie
i katastrofy
lądowe
antykwariatem zużytych słów

Może wrócimy

Jankowi Tulikowi

Gołębie sprzedam jak leczę
A nawracały kilkakrotnie
nad ledwie ukojonymi
zakolami Jasiołki
długimi napadami
burz i wylewów

Wprawdzie południe
oplotkowane letnią dykteryjką
spieszyło się gdzie indziej
ale już w cieniu góry
pełnej geologicznych majstersztyków
można było penetrować
wody wolne od pstrągów
i oddawać się
nie tylko mocno przestarzałym
intelektualnym spekulacjom

Może wrócimy tam jeszcze
Choćby po kilka nut zapachowych
lata i łopianu

Furta otwarta

Zaczęta rozmowa

Między poetami i poetkami
najechny Pub Classic
opęda się od drinków
i muzyki legendarnego Dżemu

Właściwie ten wieczór
zaszedł tak daleko
że nie mogło być powrotu

do zaczętej rozmowy

A nawet więcej
ten wieczór
rozsiadł się już niepokojąco
i zbyt długo we mnie

Jakby tej zaczętej rozmowy
– w dymie gościnnego grilla –
przerwane zdanie
nie wiedziało
do czyjej
dokleić się
nadziei

Irena Tetlak

posucha

brunatne zboża dojrzałe do zbiorów
odslaniają rżyska o strukturze popiołów

podobno ostatnio rodzą się same córki
wojny nie będzie – mądrość ojców

głosi pociechę gdy w spichlerzach puste kłosa
rude (jak wiewiórki) słomiane warkoczce

ogorzałe – splecione niczym ludzkie losy

prosto z Afryki

sierpniowe upały w nadmiarze
jak uchodźcy w tunelu
napływają szerokim frontem
wypaleni żalem

pragną
wygaszenia – temperatury
na granicy wrzenia

oswajanie motyli

dzisiaj spadła ostatnia gwiazda
nie mam już ani jednej
prośby
marzenia do spełnienia
nie potrzebuję wszechświata
do oswajania

wystarczy twoja dłoń

jednostronicowa historia

nie potrzebuje drukarki 3D
nie ma drugiej strony
o trzeciej nie wypada nawet marzyć

nie ma nic w sobie więcej
co można by zataić albo uwypuklić
prosta jak jeden dzień z życia pantofelka

to my śmiertelnicy

lepimy garnki
malujemy obrazki
wspinamy się po graniach
rozbieramy na czynniki pierwsze
nasze myśli
kłamiemy jak z nut
nosimy stygmaty

i nawet bywamy święci